

Beha'alotcha – Numeri 8:1 – 12:16

Aliyah 2 – Numeri 8:15 – 8:26

In de eerste *aliyah* van *Beha'alotcha* zagen we dat de **Levieten** als een hemelse gift aan God werden toegewijd. Waar de priesters met beide benen op de grond bleven staan, daar gingen de Levieten letterlijk met de **voeten van de vloer**. Zij werden als een **beweegoffer** voor de Heer bewogen. De Levieten werden geroepen om in de hemelse regionen op te stijgen en de **aanbidding** te verzorgen **voor Gods Troon**. Ook werden zij geroepen tot de **geestelijke strijd** in de hemelse gewesten.

Deze principes zien we in de tweede *aliyah* ook weer terugkomen. In de verzen 15 en 21 staat vermeld dat de Levieten inderdaad als beweegoffer voor de Heer bewogen werden. In vers 16 wordt hier nog extra de nadruk op gelegd, daar staat namelijk geschreven dat de Levieten '**gegeven gegeven**' (*netoeniem netoeniem*) waren. Het staat er dubbelop geschreven en dat is niet voor niets. De Levieten werden namelijk op twee manieren aan de Heer gegeven. In vers 15 staat dat zij **gereinigd** moesten worden én **bewogen** moesten worden. De Levieten werden dus niet alleen gereinigd, zodat zij geschikt waren om hun dienst in de Tabernakel te vervullen. Nee, meer dan dat: zij werden bewogen voor de Heer en daarmee begonnen zij hun **dans tussen hemel en aarde**.

We hebben in de eerste *aliyah* ook gezien dat de Levieten eigenlijk een hemelse dans uitvoeren tussen hemel en aarde. Zij vormen als het ware met hun aanbidding een hemelse trap. En deze trap is een **spiraalvormige trap**, die zich omhoog wentelt de hemel in. We zagen dat de Levieten in geestelijke zin, net als de lampen van de *Menorah*, rond het Heilige der Heiligen dansten. Zij omcirkelen de Troon en daarbij stegen zij steeds verder op in de hoogte.

Deze **spiraalvormige beweging** zien we in heel de schepping, in de Bijbel en ook in Gods kalender terug. Dat hebben we in de eerste *aliyah* al kunnen zien. In de huidige *aliyah* zien we ook weer een bedekte verwijzing naar deze beweging terug. De Levieten worden namelijk genomen **in plaats van alle eerstgeborenen** van de Israëlieten, die de baarmoeder openen. Dat staat vermeld in de verzen 16 t/m 18. Nu heeft het geboorteprocess en ook de baarmoeder alles met de spiraalvormige beweging van de Levieten te maken. Laten we hier iets verder op inzoomen.

De **geboorte** en de **baarmoeder** worden in het Hebreeuwse denken met de letter **tet** (ט) verbonden. Dit heeft met verschillende dingen te maken. Ten eerste is de letter *tet* de **negende letter** van het alfabet, met letterwaarde negen. En we weten dat een kindje gewoonlijk negen maanden in de baarmoeder doorbrengt, voordat het geboren wordt. Ten tweede betekent de **naam tet** letterlijk 'donkere aardeschoot' of 'baarmoeder'. Dit is de plaats van waaruit het nieuwe leven geboren wordt. Ten derde kunnen we in **de vorm** van de letter *tet* ook de baarmoeder herkennen. De dikke buik zit aan de rechterzijde...

Nu is de vorm van de **letter tet** een **spiraalvorm**. In tegenstelling tot de letter *samekh*, die zich helemaal afsluit tot een cirkel, eindigt de letter *tet* niet op hetzelfde punt als waar hij begon. De letter *tet* wijst naar binnen toe en begint zo op een ander niveau zijn volgende ronde. Je zou weer een nieuwe *tet* in de vorige *tet* kunnen schrijven en daar vervolgens weer een *tet* in enzovoorts. Zo komen we steeds dieper en **dichterbij het hart** van de zaak.

Wat ook opvallend is, is dat een baby'tje bij de **geboorte** letterlijk om zijn as draait. Het baby'tje maakt dus ook een spiraalbeweging tijdens het geboorteprocés. Dit wordt de **spildraai** genoemd. Vanwege de ovale vorm van het hoofdje en de vorm van het bekken van de moeder, draait het kindje bij een ongecompliceerde bevalling met zijn achterhoofdje naar de buikzijde van de moeder en vervolgens weer terug. Tegelijkertijd wordt het kindje naar buiten geduwd. Het kindje maakt dus letterlijk een voorwaartse spiraalbeweging.

In de eerste *aliyah* hebben we al gezien dat in de Bijbel niet in rechte lijnen gedacht wordt, maar dat God en zijn volk in een **omcirkeling** voortbewegen. We zagen dit bijvoorbeeld gebeuren bij de stad **Jericho**, waar men niet in een rechte lijn naar de stad toetrok om deze in te nemen, maar waarbij men vele malen rond de stad cirkelde, voordat de muren vielen en de stad ingenomen werd. God voert als het ware een dans uit, samen met zijn volk. Hij is nooit alleen functioneel bezig, maar Hij werkt met **ritme, dans, gevoel, muziek, speelsheid, toewijding en aanbidding**. Dit heeft in het bijzonder met de roeping van de Levieten te maken.

De **Levieten** waren bij uitstek geroepen om de **voortdurende aanbidding** in Gods Tempel op te laten stijgen. We lezen daarover in 1 Kronieken 23-25. Met deze aanbidding openden zij als het ware de weg naar de hemelse Troonzaal. Doordat zij voortdurend God aan het loven waren, werd de **hemelse atmosfeer** voelbaar in en rond de Tempel. Hun aanbidding steeg voortdurend op tot voor Gods Troon. Verder waren zij poortwachters, volgens 1 Kronieken 23 en 26. In geestelijke zin openden en bewaakten zij de **poorten van de hemel**.

Lofprijzing is veel meer dan alleen liedjes zingen. In de Bijbel wordt lofprijzing bijvoorbeeld ook gezien als geestelijke oorlogsvoering. Zo stelde David samen met de legerbevelhebbers de Levitische zangers aan in de Tempel. Ook lezen we in 2 Kronieken 20 over koning Josafat, die de **Levitische zangers voor zijn leger uit** liet trekken, toen hij ten strijde trok tegen de Ammonieten. Op het moment dat de zangers optrokken, legde God zelf hinderlagen tegen hun vijanden en zo won Josafat de oorlog.

In Bijbelse tijden begreep men nog de kracht van de Levitische zangers, zelfs voor de letterlijke oorlogsvoering. Ook bij de inname van het Beloofde Land en van de stad Jericho, trokken **de Levieten met de ark** voor het leger van de Israëlieten uit. Zij kwamen niet met letterlijke wapens en zij leken totaal onbeschermd op te trekken, maar zij kwamen met **geestelijke wapens** en God was hun bescherming. Een mooi lied wat hierover gaat is het lied *Niet de macht van wapenen* (Opwekking 456)...

Wanneer God handelt of strijd voert, dan doet Hij dat nooit alleen op functionele wijze. Hij trekt niet op in een rechte lijn. Daar zijn de Westerlingen heel goed in. Zij zijn van het lineaire en functionele denken. Maar wanneer God optrekt, dan bergt dat ritme, muziek en dans in zich. Het bezit **hemelse schoonheid en timing**. En dat gaat ook gelden voor Gods kinderen, wanneer zij Gods leiding gaan volgen in hun leven.

In Psalm 32 komt dit principe ook prachtig naar voren. David spreekt over een moeilijke en benauwde tijd, waarin hij zich bevond. Hij had zware zonden begaan en Gods oordeel daarover was duidelijk voelbaar voor hem. Maar toen hij zijn schuld aan God beleed, vergaf God hem en redde hem uit. En dan zegt David in vers 7:

*U bent mijn schuilplaats, U beschermt mij voor benauwdheid, **U omringt mij met vrolijke gezangen van bevrijding.***

Hoe beschermt God David? Door hem te omringen met vreugdezangen van bevrijding. En voor 'omringen' wordt het Hebreeuwse woord *savav* gebruikt. Dit betekent ook 'omheen trekken' of '**rondom gaan**'. God wandelt om David heen en zingt bevrijdingsliederen over hem. God Zelf vervult hier de Levitische priesterdienst!

Ook in de profetieën van de profeet Zefanja komen we dit principe tegen. In Zefanja staat dat God zijn volk zal verlossen uit een heel benauwde tijd. Hoe doet Hij dat? Met zijn engelenlegers? Misschien ook wel, maar dat staat hier niet als eerste genoemd. In Zefanja 3:17 staat geschreven:

*Jehovah, uw God, is in uw midden, een Held, Die verlossen zal. Hij zal Zich over u verheugen met blijdschap. Hij zal zwijgen in Zijn liefde. **Hij zal Zich over u verblijden met gejuich.***

God redt zijn volk door vreugde, stilte en ook gejubel of gejuich. God breekt in een jubelzang uit over zijn volk en daarmee vernietigt Hij alle vijandschap. **Gods gezang** betekent verlossing voor zijn volk. Zo betekenden ook de Levitische gezangen bevrijding voor Gods volk. Hun voortdurende aanbidding bracht hemelse bescherming, bevrijding en zegen.

Nu is het goed om ons hierbij af te vragen over wie God nu precies zingt en jubelt. Mogen we dat zomaar op onszelf toepassen? Zowel in Psalm 32 als in Zefanja 3 zien we dat God zingt over **benauwde mensen**, die hun **schuld hebben beleden** en zich hebben bekeerd tot de Heer. God zingt en jubelt dus over nederige mensen, die zichzelf hebben **onderworpen aan God** en die zijn hulp hard nodig hebben. Hoort u bij deze categorie? Of denkt u zelf uw boontjes nog wel aardig te kunnen doppen...?

Het is opvallend in dit verband dat er maar één keer in het Nieuwe Testament staat geschreven dat Yeshua zich verheugde in de geest. We vinden dat in Lukas 10:21:

*Op dat moment **verheugde Yeshua Zich in de geest** en zei: Ik dank U, Vader, Heer van de hemel en de aarde, dat U deze dingen **voor wijzen en verstandigen verborgen hebt**, en ze aan **jonge kinderen** hebt geopenbaard. Ja, Vader, want zo was het Uw welbehagen.*

God jubelt en zingt over de kinderen en over de **nederige mensen**. Hij zingt niet over de mensen, die het allemaal zelf wel denken te weten en zich denken te kunnen redden. Voor hen blijven de dingen van God verborgen. Zolang je de loftrompet nog opsteekt over je eigen doen en handelen, zul je Gods lied over jouw leven niet kunnen horen. Maar als je God keihard nodig hebt, omdat je het van jezelf niet hebt, dan juicht en jubelt God over jouw leven. Hij zingt en danst dan rondom jou en zal jou met zijn verlossing verrassen.

De Levieten voeren dus geestelijke strijd door middel van hun aanbidding. We zien dat ook weer terug in vers 24 van de huidige *aliyah* waar letterlijk staat dat de Levieten **uittrekken tot de oorlog** (*litsvo' tsava*) tot het dienstwerk van de Tent van de Ontmoeting. Zij voeren hun geestelijke strijd in de Tabernakel door middel van hun gezangen en hun aanbidding. Zo trekken zij dagelijks **rond Gods Troon** om God te loven en te prijzen. Ook trekken zij in geestelijke zin **rondom hun vijanden**, om de vijandschap te vernietigen. Gods overwinning komt door de aanbidding naar de Israëlieten toe.

Laten we nog kort de overige elementen van de tweede *aliyah* langslopen. Volgens de verzen 16 t/m 18 heeft God de Levieten uitgekozen in plaats van alle **eerstgeborenen** van de Israëlieten. Sinds de uittocht uit Egypte behoorden alle eerstgeborenen God toe. Dit gold zowel voor het vee als voor de Israëlieten zelf. En zelfs van de oogst van het land werd de eerste oogst aan God gegeven. **God verdient het eerste deel**. Daarna pas kan de mens zijn deel ontvangen. Op die manier kon het volk aan God toegewijd blijven.

In de praktijk zou het lastig worden om daadwerkelijk alle eerstgeborenen aan de Tabernakeldienst toe te wijden. De eerstgeborenen hadden namelijk ook andere rollen te vervullen in de samenleving. Zo ontvingen de eerstgeborenen ook het **eerstgeboorterecht** en de **eerstgeboortezegen**. Zij ontvingen daarbij een dubbel deel van het land en de bezittingen. Dit werd gedaan om de fragmentatie van het familiebezit wat terug te dringen. De oudste zoon had de verantwoordelijkheid om de **bezittingen** en zegeningen van de familie goed te beheren en aan een volgende generatie door te geven.

Nu hadden de **Levieten** juist **geen land en bezittingen** gekregen te midden van de Israëlieten, omdat hun deel de dienst aan de Heer was. Dit is dus onverenigbaar met de rol van de eerstgeborenen in de samenleving van de Israëlieten. God wees de stam van Levi aan om Hem toegewijd te zijn in plaats van de eerstgeborenen. Zij zouden niet met aards bezit en aardse strijd bezig zijn, maar met de **hemelse en geestelijke zaken**. God wist ook van de stam van Levi, dat zij aan Hem toegewijd waren. De stam van Levi had zich immers als enige stam tegen de gouden kalf verering verzet.

Er speelt nog meer mee bij de verkiezing van de stam van Levi. **Levi** was de **derde zoon** van Jakob en hij ontving het **priesterschap**. Ook Aäron en de priesters kwamen uit de stam van Levi voort. Het koningschap kwam echter uit een andere stam voort, namelijk Juda. **Juda** was de **vierde zoon** van Jakob. Alle **koningen** kwamen uit de vierde stam voort. Zo zien we dat de derde stam het priesterschap voortbrengt en de vierde stam het koningschap. Deze waren in Oudtestamentische tijden altijd gescheiden.

Het is bijzonder om te zien hoe dit ook weer correspondeert met de scheppingsdagen. Op de **derde dag** werd het **groene gewas geboren** uit de aardeschoot. Dit heeft te

maken met de derde stam Levi, die in plaats van alle eerstgeborenen genomen werd. Op de **vierde dag** werden de zon, maan en sterren geschapen, die tot **heersers** werden aangesteld. Dit heeft te maken met de koningen, die heerschappij voeren.

Het koningschap en priesterschap waren dus gescheiden van elkaar in de Hebreeuwse Bijbel. In het Nieuwe Testament verandert dat echter. **Yeshua** is namelijk tegelijk **Priester en Koning**. Hij verenigt beide ambten in één Persoon. Zo komen de drie en de vier bij elkaar en samen opgeteld vormen zij het **getal zeven**. Het getal zeven is het getal van de volheid. Dit laat zien dat Yeshua de vervulling en de volheid is van wat in de Thora geschreven staat. Toen Hij naar deze wereld kwam, brak de **tijd van de volheid** aan. Vanaf nu werd het priesterschap verbonden met het koningschap. Iedere gelovige wordt nu door Yeshua tot priester én koning gemaakt, volgens Openbaring 1:6.

Dit laat zien dat wij enerzijds geroepen zijn tot de **hemelse dienst van de Levieten**. We mogen ons helemaal geven in aanbidding en voortdurend Gods hemelse Troonzaal opzoeken. Op die manier mogen wij onze geestelijke strijd voeren. Anderzijds zijn wij ook tot de **aardse dienst van de koningen** geroepen. Wij hebben een concrete roeping op aarde te vervullen en krijgen een bepaalde autoriteit en invloed toegewezen door Yeshua. Binnen deze invloedssfeer mogen wij alles doen, wat in ons vermogen ligt, om veiligheid en zegen te brengen voor de mensen, die bij ons horen. We worden dus **geen zwevers**, die losgezongen raken van deze wereld, maar we hebben een concrete missie en roeping voor onze omgeving.

In vers 19 staat nog dat de aanstelling van Levieten voorkomt dat de Israëlieten door een **plaag** getroffen worden, wanneer zij tot de heilige zaken naderen. We kunnen dit op twee manieren interpreteren. Ten eerste zouden we kunnen zeggen dat de Israëlieten in het geheel **niet tot de heilige zaken** mogen naderen. Daarom nemen de Levieten deze taken waar, zodat de Israëlieten hun leven niet in gevaar hoeven te brengen om deze taken te vervullen. Ten tweede zouden we kunnen zeggen dat de Israëlieten door de dienst van de Levieten nu juist **wel tot de heilige zaken** mogen en kunnen naderen, zonder dat een plaag hen treft. Hoe het ook precies zit, de Levieten zijn in elk geval apart gezet, zodat de Israëlieten door middel van hun dienst toch toegang hebben tot de heilige zaken. Zij openen de geestelijke poorten naar de hemel.

Hierbij moet natuurlijk gezegd worden dat **Yeshua de ware Leviet** is, die de poorten naar de hemel opent. Hij noemt Zichzelf **de Deur** en zegt dat niemand tot de Vader kan komen dan **door Hem**.¹ Verder wordt Hij **het Voorhangsel** genoemd, door Wie wij de hemelse Troonzaal binnen kunnen gaan.² Hij is de enige en ware **Weg** door Wie wij de hemel binnen kunnen gaan. De Levieten werkten slechts in gehoorzaamheid uit, wat Yeshua daadwerkelijk kwam brengen. Yeshua opende de Deur naar de hemel, als de Leviet bij uitstek. En toen Hij dat deed, deed Hij dat met **de lofzang van de Sedermaaltijd** op zijn lippen.³ Zingend ging Hij het kruis tegemoet. Zijn lofprijzing bracht de ware overwinning.

¹ Johannes 10:9, 14:6.

² Hebreeën 10:20.

³ Mattheüs 26:30.

Wat leren we nu?

1. De Levieten vormen met hun aanbidding een spiraalvormige trap naar de hemel
2. De Levieten worden genomen in plaats van de eerstgeborenen
3. De baarmoeder en het geboorteprocés kennen ook een spiraalvormige beweging
4. God werkt met ritme, dans, gevoel, muziek, speelsheid, toewijding en aanbidding
5. Gods werkt wordt gekenmerkt door een omtrekkende beweging
6. De Levitische aanbidding geeft overwinning in de strijd
7. God zingt en jubelt over nederige mensen, die zijn bevrijding nodig hebben
8. De eerstgeborenen ontvangen bezit, de Levieten niet
9. De derde stam bracht het priesterschap, de vierde stam het koningschap
10. Yeshua verenigde beide ambten in de tijd van de volheid ($3 + 4 = 7$)
11. Wij zijn tot de hemelse dienst en de aardse dienst tegelijk geroepen
12. Yeshua is de Poort van de hemel, Hij baande de weg als de ware Leviet